

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาผลของการใช้โปรแกรมระบบปฏิสัมพันธ์อย่างมีเป้าหมายของทฤษฎีการพยาบาลของคิงต่อพฤติกรรมการควบคุมความดันโลหิตของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงในชุมชน ของผู้ป่วยที่มารับบริการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแคนชุมพล อำเภอสอง จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในชุมชนและผลของการใช้ระบบปฏิสัมพันธ์อย่างมีเป้าหมายของทฤษฎีการพยาบาลของคิงในพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในชุมชน นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะประชากรและสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับการป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง ข้อมูลพฤติกรรมพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง และความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยในระบบระดับบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมกับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ การเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร บทบาท ของผู้ป่วยที่มีต่อระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมกับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะประชากรและสังคมของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในชุมชน

1.1 ข้อมูลคุณลักษณะประชากรและสังคม (ตารางที่ 4.1)

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายต่อเพศหญิง ในอัตราส่วน 1 : 2.3 ส่วนใหญ่มีอายุ 60-65 ปี ร้อยละ 33.30 รองลงมาอายุ 45-50 ปี และ 51-55 ปี ร้อยละ 28.30 กลุ่มอายุที่น้อยที่สุดคือ 56-60 ปี ร้อยละ 15.00 สถานภาพสมรส คู่เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.70 จบการศึกษาระดับ

ประถมศึกษามากที่สุดร้อยละ 80.00 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรร้อยละ 41.70 ส่วนใหญ่มีรายได้ 2,500-10,000 บาท ร้อยละ 81.70 กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับครอบครัวที่มีคู่สมรส และบุตรมากที่สุดร้อยละ 68.30 กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูงมาตั้งแต่ 3-5 ปี บุคคลใกล้ชิดที่ดูแลผู้ป่วยมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ ตัวผู้ป่วยเอง รองลงมาเป็นคู่สมรส และบุตร คิดเป็นร้อยละ 75.00 ร้อยละ 55.00 และร้อยละ 66.70 ตามลำดับ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงได้มาจากบุคลากรในโรงพยาบาลที่รักษาประจำร้อยละ 76.70 รองลงมาเป็นวิทยุร้อยละ 11.70 และโทรทัศน์ร้อยละ 8.30 ดังแสดงในตารางที่ 4.1 และ 4.2

ตารางที่ 4.1
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะประชากร
(n=60)

คุณลักษณะประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
45-50 ปี	17	28.30
51-55 ปี	14	23.30
56-60 ปี	9	15.00
61-65 ปี	20	33.30
เพศ		
ชาย	18	30.00
หญิง	42	70.00
สถานภาพสมรส		
คู่	49	81.70
โสด	0	0.00
แยกกันอยู่	0	0.00
หม้าย	8	13.30
หย่า	3	5.00
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	2	3.30
ประถมศึกษา	48	80.00
ปวช. ปวส. อนุปริญญา	3	5.00
มัธยมศึกษา	7	11.70

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ทำงาน	2	3.30
แม่บ้าน	17	28.30
รับจ้าง	13	21.70
รับราชการ	0	0.00
ค้าขาย	3	5.00
เกษตรกรกรรม	25	41.70
อื่น ๆ	0	0.00
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	8	13.30
2,500 – 10,000 บาท	49	81.70
มากกว่า 10,000 บาท	3	5.00

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง
(n=60)

ข้อมูลผู้ป่วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัว		
อยู่คนเดียว	4	6.70
อยู่กับสามี/ภรรยา	13	21.70
อยู่กับครอบครัว (สามี/ภรรยา และบุตร)	41	68.30
อื่น ๆ	1	1.70
ระยะเวลาที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
1-4 ปี	34	56.60
5-8 ปี	18	30.00
9-12 ปี	5	8.30
13-16 ปี	3	5.00

1.2 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคม และความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3
พฤติกรรมกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระบบระหว่างบุคคล
ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง

(n=60)

พฤติกรรมกรรมการควบคุมโรค	การปฏิบัติตนในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง			
	ไม่เคยปฏิบัติ (ร้อยละ)	ปฏิบัติบางครั้ง (ร้อยละ)	ปฏิบัติบ่อยครั้ง (ร้อยละ)	ปฏิบัติเป็นประจำ (ร้อยละ)
ระบบบุคคล				
ก่อนการทดลอง	63 (5.25)	239 (19.92)	494 (41.17)	404 (33.66)
หลังการทดลอง	24 (2.00)	30 (2.50)	185 (15.42)	961 (80.08)
ระบบระหว่างบุคคล				
ก่อนการทดลอง	14 (11.67)	24 (20.00)	70 (58.33)	12 (10.00)
หลังการทดลอง	23 (19.17)	2 (1.67)	10 (8.33)	85 (70.83)
ระบบสังคม				
ก่อนการทดลอง	80 (44.44)	31 (17.22)	39 (21.67)	30 (16.67)
หลังการทดลอง	10 (5.56)	14 (7.78)	13 (7.22)	143 (79.44)

ระบบบุคคล

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติกรรมการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 33.66 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 41.17 ระดับบางครั้งร้อยละ 19.92 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 5.25

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 80.08 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 15.42 ระดับบางครั้งร้อยละ 2.50 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 2.00

ระบบระหว่างบุคคล

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 10.00 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 58.33 ระดับบางครั้งร้อยละ 20.00 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 11.67

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 70.83 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 8.33 ระดับบางครั้งร้อยละ 1.67 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 19.17

ระบบสังคม

ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 16.67 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 21.67 ระดับบางครั้งร้อยละ 17.22 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 44.44

หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงโดยมีการปฏิบัติการควบคุมความดันโลหิตสูงในระดับประจำร้อยละ 79.44 ระดับบ่อยครั้งร้อยละ 7.22 ระดับบางครั้งร้อยละ 7.78 ระดับไม่เคยปฏิบัติร้อยละ 5.56

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 4.4

ระบบบุคคล

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคลคือตัวผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูง 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.001$)

ระบบระหว่างบุคคล

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบระหว่างบุคคลก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในระบบระหว่างบุคคลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ระบบสังคม

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตในระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง 2.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตในระบบสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ตารางที่ 4.4

เปรียบเทียบพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง (n=60)

พฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	\bar{X}	S.D.	T-value	df.	P-value
ระบบบุคคล					
ก่อนการทดลอง	3.03	0.35	13.47	59	< 0.001
หลังการทดลอง	3.73	0.25			
ระบบระหว่างบุคคล					
ก่อนการทดลอง	2.66	3.30	4.88	59	< 0.001
หลังการทดลอง	3.30	0.74			
ระบบสังคม					
ก่อนการทดลอง	2.10	0.55	13.68	59	< 0.001
หลังการทดลอง	3.60	0.68			

4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วย

การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคม กับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง

การรับรู้ของผู้ป่วยในระบบสังคมมีความสัมพันธ์ ($r=0.39$) กับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล

หลังการทดลอง

การรับรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล และระบบสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ($r=0.50, 0.53, 0.39$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยพบว่า การรับรู้ของผู้ป่วยในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล และระบบสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงของผู้ป่วยในระบบบุคคล
ระหว่างบุคคล ระบบสังคม กับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง
ก่อนและหลังการทดลอง

ความสัมพันธ์ระหว่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	r	P-value	r	P-value
การรับรู้ของผู้ป่วยระบบบุคคลกับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	0.06	0.64	0.50	< 0.001
การรับรู้ของผู้ป่วยระบบระหว่างบุคคลกับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	0.12	0.325	0.53	< 0.001
การรับรู้ของผู้ป่วยระบบสังคมกับพฤติกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	0.39	< 0.001	0.39	< 0.001

4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ การเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร บทบาท ของผู้ป่วยต่อระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ การเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร บทบาท ของผู้ป่วยต่อระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมกับการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ก่อนและหลังการทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ระบบบุคคล

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมกรรมการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงกับค่าเฉลี่ยของการรับรู้ การเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร บทบาทของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมก่อนและหลังการทดลอง

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ต่อตนเอง 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ต่อตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.001$)

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการเรียนรู้ในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ต่อตนเอง 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการเรียนรู้ต่อตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.001$)

ระบบระหว่างบุคคล

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยบทบาทในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ของระบบระหว่างบุคคล 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยบทบาทในการควบคุมความดันโลหิตสูงสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.001$)

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยปฏิสัมพันธ์ระบบระหว่างบุคคลในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยปฏิสัมพันธ์ของระบบระหว่างบุคคลในการควบคุมความดันโลหิตสูงสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.001$)

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการสื่อสารของระบบระหว่างบุคคลในการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง 2.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ย

เพิ่มขึ้นเป็น 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการสื่อสารของระบบระหว่างบุคคลในการควบคุม ความดันโลหิตสูงสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ระบบสังคม

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของระบบสังคมในการควบคุมโรค ความดันโลหิตสูง 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.50 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของระบบสังคมในการควบคุมความดันโลหิตสูงสูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยปฏิบัติสัมพันธ์ของระบบสังคมในการควบคุม โรคความดันโลหิตสูง 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21 หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยปฏิบัติสัมพันธ์ของระบบสังคมในการควบคุมความดันโลหิตสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ตารางที่ 4.6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ การเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร บทบาท ของผู้ป่วย ต่อระบบบุคคล ระหว่างบุคคล ระบบสังคมกับการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง ก่อนและหลังการทดลอง

การควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	\bar{X}	S.D.	T-value	df.	P-value
ระบบบุคคล					
<u>การรับรู้</u>					
ก่อนการทดลอง	4.27	0.52	-5.34	59	< 0.001
หลังการทดลอง	4.74	0.39			
<u>การเรียนรู้</u>					
ก่อนการทดลอง	4.46	0.52	-3.53	58	0.001
หลังการทดลอง	4.77	0.38			
ระบบระหว่างบุคคล					
<u>บทบาท</u>					
ก่อนการทดลอง	4.09	0.88	-3.52	59	0.001
หลังการทดลอง	4.58	0.57			
<u>ปฏิบัติสัมพันธ์</u>					
ก่อนการทดลอง	2.81	0.86	-10.41	59	< 0.001
หลังการทดลอง	4.35	0.74			
<u>การสื่อสาร</u>					
ก่อนการทดลอง	2.05	1.06	-5.34	59	< 0.001
หลังการทดลอง	3.36	1.74			

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การควบคุมโรคความดันโลหิตสูง	\bar{X}	S.D.	T-value	df.	P-value
ระบบสังคม					
การรับรู้					
ก่อนการทดลอง	3.48	1.50	-5.38	59	< 0.001
หลังการทดลอง	4.65	0.54			
การเรียนรู้					
ก่อนการทดลอง	1.99	1.21	-12.45	59	< 0.001
หลังการทดลอง	4.39	0.92			

4.5 ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความดันโลหิต
ของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความดันโลหิตของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ก่อนทดลองกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตขณะที่หัวใจบีบตัว (Systolic Blood Pressure) 138.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.15 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยลดลงเป็น 127.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.62 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตขณะที่หัวใจบีบตัว (Systolic Blood Pressure) ลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ก่อนทดลองกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตขณะที่หัวใจคลายตัว (Diastolic Blood Pressure) 86.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.62 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยลดลงเป็น 78.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.69 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตขณะที่หัวใจคลายตัว (Diastolic Blood Pressure) ลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value < 0.001)

ตารางที่ 4.7

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความดันโลหิตของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงก่อนและหลังการทดลอง

ความดันโลหิตสูง	\bar{X}	S.D.	T-value	df.	P-value
ความดันโลหิตขณะที่หัวใจบีบตัว (Systolic Blood Pressure)					
ก่อนการทดลอง	138.23	18.15	4.42	59	< 0.001
หลังการทดลอง	127.32	11.62			
ความดันโลหิตขณะที่หัวใจคลายตัว (Diastolic Blood Pressure)					
ก่อนการทดลอง	86.12	11.62	4.47	59	< 0.001
หลังการทดลอง	78.22	9.69			

